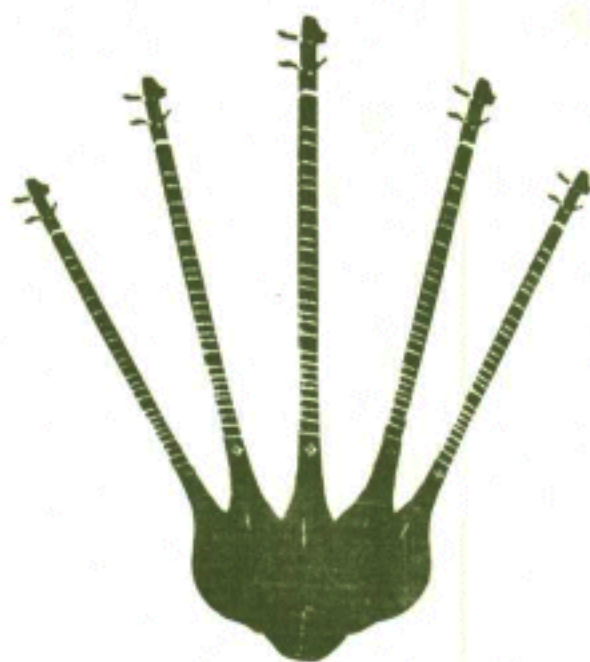

آموزش سه تار

جلال ذوالفقون

www.KetabFarsi.com

موسیقی پستی ایران

آموزش ساز

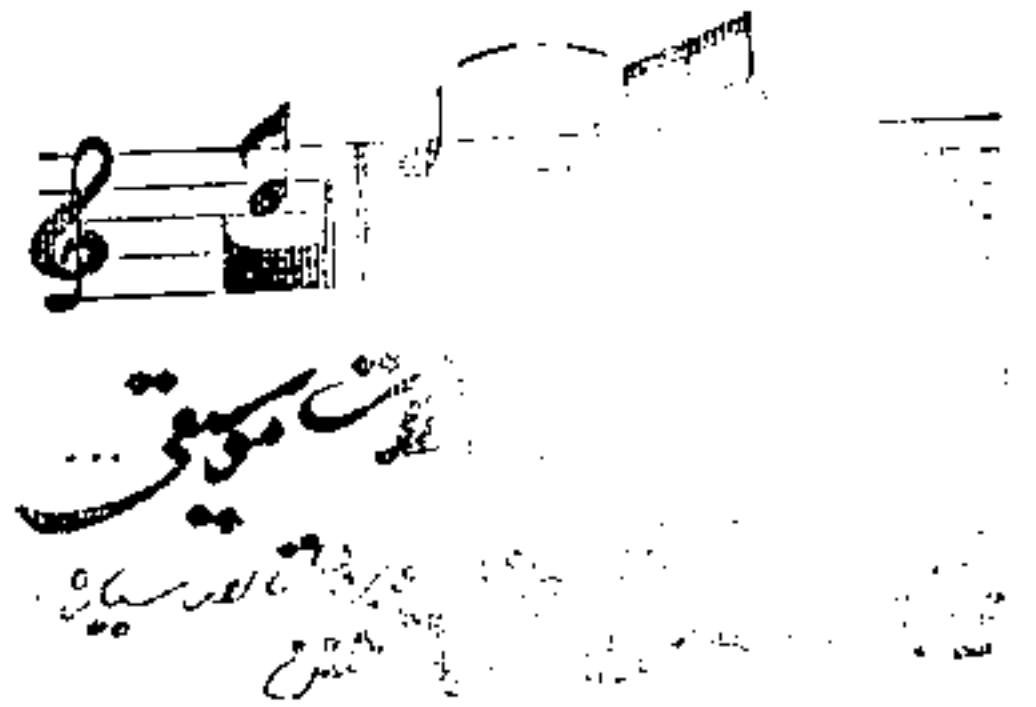
حداول

تالیف

جلال ذوالفنون

یکوشش

مهر دادگرا

www.KetabFarsi.com

نام کتاب : آموزش سه تار
مؤلف : جلال ذوالفنون
ناشر : انجمن موسیقی ایران (انتشارات آهنگ)
تیراژ : ۱۰۰۰۰
نوبت چاپ : دوم
تاریخ : ۱۳۶۹
لینتوگرافی : طوس
چاپ و صحافی : مظاهری ۸۴۵۹۱۸
مرکز پخش : ۳۱۲۵۴۴-۸۲۴۹۱۸

فهرست

۱۰		ماه‌ور
۶۰		شور
۸۷		دشتی
۱۰۱		ابوعطا

ماه‌ور	شور	دشتی	ابو عطا
بیس درآمد (در پنج قسمت)	درآمد	بیش درآمد	بیش درآمد
درآمد	کرشمه و فرود	درآمد	درآمد
کرشمه	شهر آشوب (در چهار قسمت)	زرد ملیحه	سیخی
حسروانی	ریزکش سلمک	بیدگابی	سیخی آواری
چهار باره	گلریز	نرانه، دشتی	رامکلی
نصیف مرغ سحر (در دو قسمت)	مجلس امروز	گیلکی	حجاز
قطعه، صربی	مقدمه، گریلی	شهر آسوب	حجاز صربی
چهار مضراب	محلّه، سنگراسون (آهنگ محلی)	صربی دشتی	چهار باره
	درآمد اوح	دستستانی	دستان عرب
	رباعی	اوح با عشاق	نرانه، محلی
	رضوی	رنگ	خسرو و شیرین
	گریلی	نصیف موسم گل	بسنه نگار
	چهار مضراب		قطعه، صربی
			رنگ
			چهار مضراب

* توجه *

- ۱- كوك ساز يکپرده پائين تر از دياپازون است ، يعنى سيم اول سه تار با اينکه دو محسوب می شود ولی در واقع باسی بمل دياپازون برابر است .
- ۲- تمرين هائی که در بين قطعات نوشته شده در نوار ضبط نشده است .
- ۳- قطعه پيش درآمد ، ماهور که نت آن در چند قسمت نوشته شده در نوار يکسره و بدنبال هم ضبط شده است .
- ۴- هنرجو در استفاده از نوار نبايد سعی در اين داشته باشد که با نوار همراهی کند بلکه بايد حال و هوای قطعه را از نوار بگیرد .
- ۵- در رابطه با بداهه نوازی که در آخر هر نوار اجرا شده است با اجرای آموزشی متفاوت است .

پیش‌گفتار

درباره موسیقی ایرانی و آموزش آن گفتنی بسیار است. همانند تمام هنرهای دیگر این سرزمین، موسیقی نیز در طول زمان دستخوش دگرگونی‌هایی گشته که به نوبه خود تحول در امر آموزش را باعث شده است.

هرچند آثار مکتوب گرانقدری در باب علم موسیقی و سازشناسی از بزرگترین فلاسفه و موسیقیدانان دوره اسلامی برجای مانده است، لیکن تا آنجا که خواننده ایم و شنیده ایم آموزش موسیقی عملی در ایران، همچون دیگر کشورهای مشرق زمین، از روزگار باستان تا ابتدای سده حاضر بصورت شفاهی و سینه به سینه بوده است. در روش آموزش شفاهی - که آن را اصطلاحاً "سینه‌ای و گوش‌ی نیز گفته‌اند - شاگردان در محضر استاد حاضر می‌شده‌اند، استاد می‌نواخته و شاگرد به قدر گنجایش ذهن به خاطر می‌سپرد و پیش خود با تمرین و ممارست روان می‌کرده است. بدیهی است که بدلیل محدودیت حافظه و لزوم حضور مستمر در محضر استاد، نیل به مقامات بالای هنری سالها بطول می‌انجامد و در حقیقت علاوه بر عشق و علاقه، به زمان و استعداد و حافظه قابل توجهی نیز نیاز بوده است.

از صدسال پیش که باب مراودات با تمدن غربی از لحاظ علمی و هنری گشوده شد، هنرمندان و ارباب فضل و ذوق با موسیقی غربی آشنا شدند و روش آموزش موسیقی غربی که مبنی بر اصول علمی و روشهای مکتوب و خط موسیقی بود مورد توجه قرار گرفت و علاقمندان به این طریقه دریافتند که خط موسیقی را در مورد نغمه‌های ایرانی و شرقی نیز می‌توان بکار گرفت و بنا بر این ما هم می‌توانیم مثل غربیها برای سازهای ایرانی متد و کتب آموزشی تالیف نمایم.

یکی از پیشگامان این طریق کلنل علی‌نقی وزیر بود. وی تعریف جدیدی از ویژگیهای موسیقی ایرانی با استفاده از مبانی علمی به دست داد و فواصل خاص موسیقی ایرانی را نامگذاری کرد و نخستین کسی است که برای تار و ویلن کتاب و دستور آموزش تالیف نمود.

در کتابهای وزیر چند هدف مورد توجه عمده قرار گرفته است. نخست آشنایی کامل با خط موسیقی، نوب خوانی سریع و آشنایی با ریتم و ضرب، و دیگر با لابردن

قابلیت‌های تکنیکی نوازنده از طریق تمرین‌ها و آثوره‌های مختلف که در نتیجه هنرجویان علاوه بر تکنوازی، قابلیت‌های لازم برای شرکت در ارکستروهمنوازی با سازهای دیگر را کسب می‌نمایند.

کتابهای وزیری به طرزی استادانه تدوین شده و در رسیدن به هدف خود موفق بوده‌اند لیکن وی در جهت هدفهای یادشده در بالا، از آوردن نغمه‌های آشنا صرفنظر نموده تا نوت‌خوانی هنرجویان تقویت شود. اما این کاریک نتیجه منفی نیز به بار آورد و آن اینکه معلوم شد آهنگهای مورد استفاده او با ذهن مبتدی‌ان نامانوس است. برای رفع این نقیصه چندین سال بعد که شادروان روح‌الله خالقی ریاست هنرستان موسیقی ملی را عهده دار بود دوتن از اساتید تار (موسی معروفی و نصرالله زرین‌پنجه) در صدد برآمدند که با الهام از دستور و روش کاروزیری کتابی برای نونهالان و دانش‌آموزان هنرستانهای موسیقی تالیف نمایند و ضمن حفظ اصول و طرح کلی وی، از آهنگهای محلی و سرودهای آموزشی نیز برای مطبوع و مانوس ساختن درسها و تولید شوق و ذوق در هنرجویان استفاده نمایند. حاصل سعی آنان کتابی است در دو جلد که برای سالهای اول و دوم هنرستان منتشر شد. قطعات درسی این کتاب تماما "حالت ضربی دارند و حتی المقدور سعی شده است که مروری بر مقامات مختلف موسیقی ایرانی بعمل آید و آشنایی اجمالی با آنها حاصل شود. همچنین تعدادی سرودهای کودکانه نیز در آن گنجانیده شده که با گروه سنی مخاطب کتاب در زمان تالیف (یعنی دانش‌آموزان سال اول دبیرستان) تناسب دارد.

این کتاب در طی چهل سال که از تالیف آن می‌گذرد همواره مورد اتکاء و استفاده اکثریت هنرآموزان تار و سه تار و نقطه شروع هنرجویان بوده است.

این توضیح نیز لازم است که در آن زمان ساز سه تار به علت حجم کم صوتی جهت شرکت در ارکستر مناسب شناخته نشده و در حقیقت از دور آموزش سیستماتیک کنار گذاشته شده بود. با وجود اینکه پرده‌های تار و سه تار یکسان است و سیمها معمولا به یک ترتیب کوک می‌شوند ولی وضعیت صدا دهی (سونوریتته) سه تار و سه تار کاملاً متفاوت دارد. بنابراین رعایت دقیق مضاربها و انگشت‌گذاری تار برای

سه تار و همچنین استفاده از بعضی کوکهای که بر روی تارنتایج مطلوب می دهند موجب مخدوش شدن شخصیت مستقل سه تار خواهد شد. متأسفانه به علت نقش فرعی که برای سه تار قائل شده بودند، بدون عنایت به این ظرایف، فقط نام سه تار به انتهای نام کتابهای دستور تار افزوده شده است.

طی چند سالی که روشهای آموزشی وزیری به عنوان مبنای کار هنرستان موسیقی در بوته آزمایش قرار گرفته بود، اذهان آگاه و جویای اصالت به اسن نتیجه رسیدند که آموزش موسیقی ملی از طریق متدهای کاملاً کلاسیک منجر به انحراف این موسیقی از فضای اصلی آن شده است و یکنوع درهم آمیختگی بین موسیقی سنتی از یک طرف و موسیقی غربی و کلاسیک و همچنین موسیقی رز از سوی دیگر بعمل آمده که نتیجه آن خدشه دار شدن هویت و اصالت موسیقی ایرانی است و در عین اینکه موسیقی مثل دیگر اجزاء فرهنگ، نمی تواند و نباید از تاثیرات برکنار باشد، امتزاج بی رویه و کنترل نشده آن با موسیقی غربی می تواند خطری جدی به حساب آید.

این جستجوها که شکل گیری نهادهای مختلف هنری همچون رشته موسیقی دانشگاه تهران، مرکز حفظ و اشاعه موسیقی ایرانی و گروههای اصیل موسیقی ایرانی را به دنبال داشت باعث شد که روش سینه به سینه و گوشی مورد توجه و اقبال دوباره قرار گیرد. اساتید کهنه کار و قدیمی به آموزش جوانان و نوازندگان تحصیل کرده پرداختند و دید صحیحی از مفاهیمی چون تکنیک، ارکستر، آهنگسازی و غیره بدست دادند تا در صدد شبیه سازی و نمونه برداری صرفاً از موسیقی غربی نباشند. مقارن این احوالات بود که تدریجاً " فکر تدوین منابع جدید آموزشی جهت سازهای اصیل ایرانی شکل گرفت.

* * * * *

تحولات اجتماعی مهمی که طی شصت ساله اخیر رخ داده است. آشنایی با تمدن غربی و امتزاج برخی عناصر آن در فرهنگ اصیل ایرانی، ورود تکنولوژی و روشها و متدهای آموزشی جدید در علوم و فنون و صنایع، گسترش مدارس جدید، همه و همه چهره زندگی را دگرگون کرده است و قطعاً " باید از شمره های مفید این تحولات در زمینه

آموزش موسیقی نیز بهره‌گیری نمود.

ضمناً " امکان بازگشت کامل به آموزش‌نفاهی هم وجود ندارد چراکه پیشرفت هنرجویان در این روش بالنسبه کنداست و مستلزم اوقات فراغت و حافظه و حوصله و تکلیف بسیار بوده و خود ناگفته پیداست که شتاب زندگی در شهرها و کثرت طالبان هنر و کمبود زمان برای مجالست با استاد مانع بزرگی بر سر این راه است.

از سوی دیگر طالبان فراگیری موسیقی از هر قشر و سنی رو به ازدیاد گذاشته‌اند و بسا که شمار آنان در بین افراد غیر حرفه‌ای که به مشاغل دیگر اشتغال دارند و همچنین در قشر سنی بالای بیست سال، به مراتب بیشتر از قشر محصل و هنرجویان هنرستانی باشد. این گروه که حال و هوای موسیقی سنتی را در اثر استمرار در شنیدن قطعات مختلف به خوبی درک کرده‌اند، اکنون مایلند که ابزاری جهت تعمق در عوالم معنوی و روحانی خویش بیابند و سازی را برای دل خود بنوازند و هدف آنان به هیچوجه شرکت در ارکستر، انجام اجراهای چندصدایی (پولی فونیک) و در یک کلام حرفه‌ای ندن نیست. طبیعی است که کتب قدیمی برای ایشان نامطبوع است و چه بسا که بیشتر سبب دفع و فصل شده باشد تا جذب و وصل.

در مورد جوانترها نیز - که تمایل به یادگیری عمیقتر برای مقاصد حرفه‌ای دارند - باید ضمن پروراندن مبادی آموزش به طریق کلاسیک، موسیقی ملی را همانطور که هست به آنان ارائه نمود و نمونه‌های گویا و مناسبی برایشان برگزید و بدین ترتیب جهت درس را به آنها نشان داده و از انحراف و خروج از اصالت بازشان داشت.

نکات مذکور در فوق بطور کلی در باره آموزش موسیقی ملی صادق است و بر آنها می‌توان نکته اختصامی دیگری را که قبلاً هم به آن اجمالاً اشاره شد افزود و آن این است که تاکنون هرگز یک روش تعلیم و آموزش که ویژه ساز سه تار باشد - بخصوص با توجه به استعدادها و شخصیت‌گرا نقدر این ساز که از محبوبترین سازهای ملی ماست - نوشته نشده است.

از آنرو که باید گفت کنایه‌های تالیف شده در گذشته باری ما فوق طاقت خویش بردوش کشیده‌اند و از چند سال پیش لزوم تدوین روش آموزشی جدیدی

- نه تنها برای سه تار که برای تمام سازهای ایرانی - احساس می شده است که جامع نیازهای فون ودریک کلام تلفیقی از آموزش جدید و سنتی باشد. گرچه این ادعا که جزوه حاضر جامع تمام شرایط و نیازهایی است که ذکر شد سخنی گزاف است لیکن در حد طاقت و توان و دانش نگارنده کوششی است در جهت نیل به محدوده و معیارهای یادشده و به عبارتی می توان گفت محصولی است از سی سال تعلیم انواع سازها در سطوح مختلف سنی از کودکان تا دانشگاه و جهل سال نوازندگی سه تار.

* * * * *

نگارنده از سالها پیش که به ضرورت تغییر روشهای آموزشی پی برسد استفاده از کتب درسی هنرستانی را به کنار نهاده. زمانی جهت تدریس بیشتر از روشهای شفاهی سودمی جستم و در عین حال در مراحل اولیه، برای اینکه بد ذهن هنرجو فشار وارد نشود، درسهای ساده ای را که برای شروع کار آماده کرده بودم بصورت نوت نوشته و پاکنویس می نمودم و بایه تعداد محدودی تکثیر کرده و در اختیار شاگردان قرار می دادم. به تدریج دامنه این امر گسترش یافت و مطالب درسی نوشته می شد و جزوه ها یکی بعد از دیگری در دستگاه یا آواز خاصی شکل می گرفت. مطالب درسی انتخابی از قطعات آوازی و ضربی بوده و در تهیه آهنگها کمتر نظر بر تالیف شخصی داشته ام و بیشتر به بهره گیری از اصیلترین منبع موسیقی سنتی یعنی ردیف و در مرحله بعد، به ساخته های منقدمان و آهنگسازان برجسته قدیمی یا معاصر توجه کرده ام. در مواردی نیز از ساخته های خود و یا آهنگهای محلی که شخصا پرداخته کرده ام استفاده نموده ام. در مورد آوازا هم از بین روایتها، مختلفی که شنیده ام، آنرا که بیشتر پسندیده ام و با ذوق و در عین حال تکنیک شاگردها همگی داشته انتخاب کرده ام.

در اثنای آموزش، مطالب درسی به گرات دستخوش دگرگونی شده است و بطور کلی بنا بر تجربه روی چند صداگرد - که طی این سالها با آنها سروکار داشتم - گذارده ام. نظر من فقط به تواناییهای تکنیکی آنها نبوده بلکه هدف تقویت تکنیک توام با جهت دادن به درک و بینش آنها نسبت به موسیقی ملی بوده است. ای بسا که قسمتهایی از درسها حذف گردیده یا دوباره با شکلی نوین و تغییر -

یافته ظاهر شده است. درسهایی هم بکلی حذف شده یا بنابه ضرورت بعداً " اضافه شده است. در صورتیکه درسی دارای گره و نکته مشکلی بوده چند تمرین را به ابتدای آن افزوده ام و این امر خصوصاً " در مراحل ابتدایی رعایت شده است و زمانی هم که احساس کرده ام شاگردان را اجرا درس مشکلی خسته شده ملودی آسان و آشنا و مطبوعی بعد از آن قرار داده ام.

رویه همرفته تشکیل این جزوات حرکتی بوده است یویا و دینامیک که طی حدود ۲۰ سال تدریجاً از قالبها و شکلهای گوناگون گذشته، مورد آزمایش و تغییر واقع شده و اکنون به مرحله‌ای رسیده که می‌توان گفت شکل مطلوب خود را پیدا کرده است.

مراحل صحیح نهایی که طی یکسال اخیر انجام گردیده عبارتند از:

- ۱- پیروی از الگو و دستورات واحد و یکسان برای انگشت گذاری و مضارب قطعات.
- ۲- بازنویسی قطعات و تمرینها با استفاده هرچه صحیحتر از علامات اختصاری و برگشها.
- ۳- تطبیق نوت با هجاهای اشعار متن.
- ۴- تهیه و تنظیم نکات جدید تکنیکی هر درس و تنظیم برخی مطالب و نکات آموزشی بصورت مقالاتی مستقل دربرها.

همچنین از آغاز کار تدریس به این نتیجه رسیده‌ام که وصول و نیل دقیق به حالتها و ظرایف اجرایی جز از راه گوش و شنیدن میسر نیست و بهترین ابزار جهت اجراء صحیح و مطلوب، استفاده از نوار آموزشی است که طی آن هنرآموز درسهها را بصورت سمرده و در عین حال منطبق با حال و هوای اصلی، جهت شاگردان نواخته باشد و هنرجویان ضمن درک نکات ظریف درسهها دریابند که قطعه مورد نظر را باید چگونه اجراء نمود تا به حد کمال نزدیک باشد.

* * * * *

اکنون لازم است تا بر سبیل اجمال نظری بر بعضی ویژگیهای آموزشی جزوه حاضر

بیفکنیم:

- ۱- آموزش مبانی و اصول اولیه ، نوت خوانی ، علامتهای اختصاری و پرده شناسی در بین دروس و مخلوط یا تعلیم نوازندگی عملی ، به تناسب احتیاج و ظرفیت هنرجو ارائه شده است و به عبارت دیگر مطالب تئوریک همراه و ملازم درسهای عملی هستند . گاهی هم که حجم اینگونه مطالب زیاد بوده آنها را به دروس بعدی موکول کرده ایم . (نظیر پرهیز از ارائه کسرهای میزان در ابتدای کتاب) .
- ۲- در مورد انگشت گذاری و مضرا بها توجه کامل به شخصیت سه تا ربع عمل آمده است . بنابراین هر چند جزوه حاضر از نظر روش کلی و مطالب آموزشی برای تارهم کاملاً مناسب است لیکن در انگشت گذاری و مضرا بها میبایست تجدید نظر بعمل آید .
- همچنین از انتقال سبکی خاص در نوازندگی سه تا پرهیز شده و راه برای هنرآموزان گرامی در انتقال سبکهای مختلف باز است .
- ۳- کوشش شده است تا با حداکثر استفاده از علامات تکرار میزان ، برگشت ، ولت و غیره یک دید جامع و کلی از قطعه به هنرجو منتقل شود و از اغتشاش ذهنی و دوباره کاری پرهیز بعمل آید .
- ۴- از درآمیختن دستگاهها و آوازها با یکدیگر به شدت پرهیز شده است . آشنایی با یک دستگاه موسیقی امری نیست که طی دوسه درس حاصل شود و لازم است هنرجو مدت زمانی منحصر " خود را در فضا ، کوک و پرده های یک دستگاه خاص حس کند . لذا در این جزوه دستگاههای ماهور و شور و آوازهای دشتی و ابوعطا انتخاب شده و سایر دستگاهها و آوازها به جزوه های بعدی موکول گردیده اند .
- ۵- تمامی فرمهای موسیقی سنتی در هر دستگاه (با آواز) ارائه شده اند (پیچیدن درآمد ، آواز ، ضربی ، چهار مضراب ، تصنیف و رنگ) و بدین ترتیب پس از اتمام هر قسمت هنرجو مجموعه ای در اختیار دارد که می تواند تمام یا قسمتی از آنرا برای اجراء انتخاب کند .
- ۶- هدف از تمرینها اجراء مطالب است و پس . بدین منظور از تمرینها در دو قسمت اول (ماهور و شور) استفاده شده تا مجالی برای ممارست شاگردان مبتدی

بر روی نکات مشکل درس بعدی باشد. در سایر موارد نکات مشکل در خود درس مطرح می‌شوند نه در تمرینها و به این جهت از اتوهای مختلف به نحوی که قبلاً" مصطلح بوده استفاده نشده است.

۷- از ردیف موسیقی ملی ایران به عنوان پربارترین یشتوانده مطالب استفاده شده و توجه هنرجویان را به این نکته معطوف داشته‌ایم که این درسها را می‌توان با قدری تغییر در ردیف‌اساتید برجسته جستجو نمود.

۸- نوار آموزشی می‌باید به عنوان یکی از مهمترین پایه‌های آموزش تلقی شود. هدف هنرجو از گوش دادن نوار، اجراء قطع در سطح اجراء نوار نیست بلکه دریافت ریتم صحیح، حالات منکل و بالاخره پرورش استعداد یادگیری از طریق گوش است.

۹- سعی بسیار شده است که مطالب موجود در جزوه خود پاسخگوی بسیاری سئوالات و مجهولات که برای هنرجو مطرح است باشد. گرچه وجود معلم با تجربه، ضروری و حیاتی است و بدون آن پیشرفت حقیقی امکان ندارد، در اینجا معلم بیشتر یک راه‌ما و نصیحت‌کننده است تا انتقال دهنده صرف. مقصود و منظور این بوده که هنرآموزان عزیز از تکرار بی‌هوده مطالب برای ساگردان تازه کار آسوده شده و تلاش خود را مصروف انتقال نکات عمیقتر و عالیتر و مراحل بالاتر نمایند.

* * * * *

طی چند ساله اخیر که عرصه و ارائه آثار مبنذل موفوف گردیده است، شاهد گرایش روزافزون اذهان به هنر اصیل و استقبال هنردوستان از موسیقی ملی و بویژه ساز سه تار هستیم و این ساز کهن ایرانی می‌رود تا جایگاه شایسته خود را بازباید و آرام بخش دلبهای سوخته دوستداران موسیقی ایرانی باشد.

خداوند متعال را سپاس که پس از بیست سال تلاش و تحقیق، جزوه اول از دوره اول آموزش سه تار را تقدیم جامعه هنرآوران می‌نمایم. امیدوارم که در آینده مجلدات بعدی هم سروسامانی یافته و امکان انتشار آن فراهم گردد. بدیهی است که هیچ داعه‌ای در باب کمال آن در میان نیست و در همین جا از ارباب

هنر و استادان موسیقی توقع و انتظار می‌رود که با تذکر خطاها و اشتباهات درجهت هرچه کاملتر شدن آن بربنده منت‌گذارند.

مراحل نهایی تدوین کتاب دارای نکات ظریف و دقیقی بود که نیاز به چشمانی تیزبین و نفسی توانا داشت تا با گامهای استوار و آگاه خود قدمهای خسته مرا توانی تازه بخشد. مدتی در این انتظار بسر شد تا اینکه دوست و همکار جوان آقای مهرداد ترابی با عزمی راسخ و عشقی وافر و دیدی آگاهانه این مهم را بعهده گرفت و آنچه را برای شکل‌گیری کتاب لازم بود از تصحیح و خوش‌نویسی نوتها گرفته تا نظارت بر تهیه متون، جزء به جزء و به شایسته‌ترین وجه ممکن به انجام رسانید چنانکه اگر کوشش صمیمانه او نبود معلوم نبود که چاپ کتاب تا چه مدت به تاخیر می‌افتاد و بجاست که از حسن نیت و زحمات ایشان قدردانی شود.

همچنین برخود لازم می‌دانم از هنرمند جوان آقای رضا پتگر که زحمت خوش‌نویسی عناوین و اشعار را تقبل نموده‌اند و نیز از خانم مژگان جهانگیری که تایپ متون را انجام داده‌اند و همچنین آقایان مصطفی میرمقتدایی، دکتر ایرج وامقی، محمد نصیریگی و خانم منیره رهنمایی که هر یک به نحوی نگارنده را در شکل‌گیری این کتاب یاری داده‌اند تشکر و قدردانی نمایم.

جلال ذوالفنون

دیماه ۱۳۶۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صبر و شکیبایی در همه حال
تو را عزیز است.

www.KetabFarsi.com

جلال ذوالفقون در سال ۱۳۱۶ هـ - ش در آباده متولد شد. کودک بود که به همراه خانواده اش به تهران آمد.

پدرش که خود از عاشقان راستین موسیقی ایرانی است تار می نواخت و برادرش محمود ویلون، خودش میگوید که " زخمه های تار پدر و نغمه های دلنشین ویولن برادر از نخستین روزهای تولد نوازگر گوش من بوده است " همین زخمه ها و نغمه ها بود که روح و جان او را با موسیقی ایرانی انس و الفتی ناکستنی داد. اما در این میان او نخست سه تار را انتخاب کرد، سازی که شاید بسبب طرافت و دل انگیزی " زخمه ها و نغمه ها "یش در میان سازهای ایرانی بمانند است.

وقتی برای تحصیل به هنرستان موسیقی ملی راه پیدا کرد، دریافت که در آنجا سه تار اهمیت زیادی دارد و ناگزیر او می باید ساز دیگری را انتخاب کند. هنوز نتوانسته بود تصمیمی بگیرد که بقول خودش " ناگهان تار سنگینی در آغوش خود دید و بار سنگینی بردوش " او به هر صورت می بایست این بار را بر منزل می رساند، در حالیکه از سه تار نیز نمی توانست دست بردارد، در این میان ساز اختصاصی برادر یعنی ویلون نیز که جاذبه ای سخت دلفریب برایش داشت او را بسوی خود می کشید و این بود که در خانه نزد برادر به آموزش آن نیز پرداخت. و در مدت هفت سال که در هنرستان بود هر سه ساز را با هم داشت. استاد تار و هنرستان بود و استاد ویلون برادر و استاد سه تارش دل او خودش میگوید که استاد و روان موسی خان معروفی استاد هنرستان گهگاه در زمینه تکنیک سه تار را هنمائیهائی میفرمود. و از این گذشته نوارهای بازمانده از شادروان ابوالحسن میا و ارسلان خان درگاهی و نیز نوای سه تار آقای عبادی در تکمیل شکل کار او تأثیری بسزا کرد.

دوره هنرستان که پایان یافت ذوالفقون به استخدام " اداره هنرهای زیبا " که بعدها به وزارت فرهنگ و هنر و سپس وزارت فرهنگ و آموزش عالی مبدل شد درآمد و در کادر آموزشی آن وزارتخانه به تدریس موسیقی پرداخت بعدها که رشته موسیقی به رشته های دانشگاه تهران افزوده شد در آنجا نام نویسی کرد و هم آنجا بود که به گفته خودش چهره تازه ای از موسیقی ایرانی را دید و برداشت تازه ای از آن کرد

که خود آنرا مدیون استادان شادروان نورعلی خان برومند و دکتر داریوش صفوت می‌داند و در این سالها بود که متوجه شد که این توانایی رایافته است که موسیقی ایرانی را با حالت‌های خاص و به نحوی که مورد پسند اهل فن باشد اجراء کند. اما از آنجا که تار و ویلن را برای بیان احساسات و عواطف خود زبانی گویا نمی‌دید، کار خود را یکسره بر روی سه تار متمرکز کرد و این سال ۱۳۴۶ بود و اکنون در سیست سال است که با تمام وجود برای پیشبرد این ساز می‌کوشد و از هر امکانی برای رسیدن به هدف بهره میبرد.

ذوالفنون پس از پایان دوره دانشگاهی به مرکز حفظ و اتاعه موسیقی ایرانی رفت که کامل کننده آموزش دانشگاهی بود و همزمان به کار تدریس موسیقی ایرانی در دانشگاه پرداخت در آن مرکز بود که از راهنماهای شادروان "یوسف فروتن" و "سعید هرمزی" که هر دو از نوازندگان قدیمی سه تار بودند برخوردار شد.

در سفرهایی که به منظور شناساندن موسیقی ایرانی به دیگران به خارج از کشور کرد، با هنرمندان بزرگی آشنا شد که هر یک در گسترش دیده‌نری و تاثیراتی بجا گذاشتند و فضاهای گسترده‌تری از موسیقی را دریافت در همین فعالیت‌ها رفتند. رفتن به نوجده دقیق‌تری به سه تار این ساز بسیار ظریف و دل‌انگیز ایرانی پیدا کرد و بگفته خودش "شخصیت والای" سه تار را در واقع کشف کرد و آنرا بکار گرفت تا آن زمان سنت برای این جاری بود که موسیقی سازهای دیگر را بر روی این ساز پیاده می‌کردند و اینک او میدید که این کار هتک حرمتی است برای این ساز دلنواز ایرانی و از آن پس روش دیگر پیش‌گرفت و آن اینکه موسیقی سازهای دیگر را به زبان سه تار ترجمه کرده و آنگاه آنرا بر روی سیمهای نازک این ساز منتقل نمود به نحوی که در خور و سلیقه آن "شخصیت والا" باشد.

آنچه مسلم است اینست که در زمینه فراگیری موسیقی ایرانی که مهمترین خطیت آن بدیهه نوازی است نباید به یک استاد و دو استاد بسنده کرد بلکه پویانده این راه باید به هر جا که از موسیقی کهنسال ایرانی نشانی می‌یابد سری بکشد و توشه‌ای برگیرد آنگاه آن فراگرفته‌ها را با روح و جان خود تلفیق و هماهنگ کند تا

خود نیز به یک شخصیت و هویت مستقل برسد آنگاه به مدد آن شخصیت بال و پیر بگساید و فضا های ناشناخته موسیقی ایرانی را کشف کند و تنها در چنین وضعی است که هنرمندی توانائی خلاقیت می یابد و از مراحل ابتدائی هنر که چیزی جز تقلید و فراگیری نیست به مرحله تحقیق و خلق و ایجاد میرسد و اکنون بدرستی می توان ادعا کرد که ذوالفنون به چنین موفقیتی دست یافته است و به بیان دیگر ذوالفنون اکنون یک هنرمند خلاق است و هر آشنایه موسیقی ایرانی که دقایقی چند بانوای دل انگیز ساز او سرکرده است این را گواهی میدهد.

سالیانی است که ذوالفنون در زمینه تحقیق و تتبع گام برمی دارد و بسند قلمروهای درپهنه موسیقی ایرانی دست یافته است و میگوید که جوانان عاشق و طالب راه این قلمروها آشنا کند و بهمین جهت مهمترین کار او پس از تحقیق، تدریس است و آموختن آنچه میداند به فرزندان این مرز و بوم و شیفتگان موسیقی ملی ایران، و او در این رهگذر یعنی انتقال هنرش به دیگران به شیوه ها و روش های تازه ای دست یافته و در این راه نیز گامهایی برداشته است که مهمتر از همه تدوین تجربیات چندین ساله اش در کتابهایی است که نخستین بخش آنرا پیش رو دارند و این اقدام او نه تنها برای زنده نگاه داشتن موسیقی ایرانی بلکه برای پیشرفت و گسترش آن قدم بسیار موثری است.

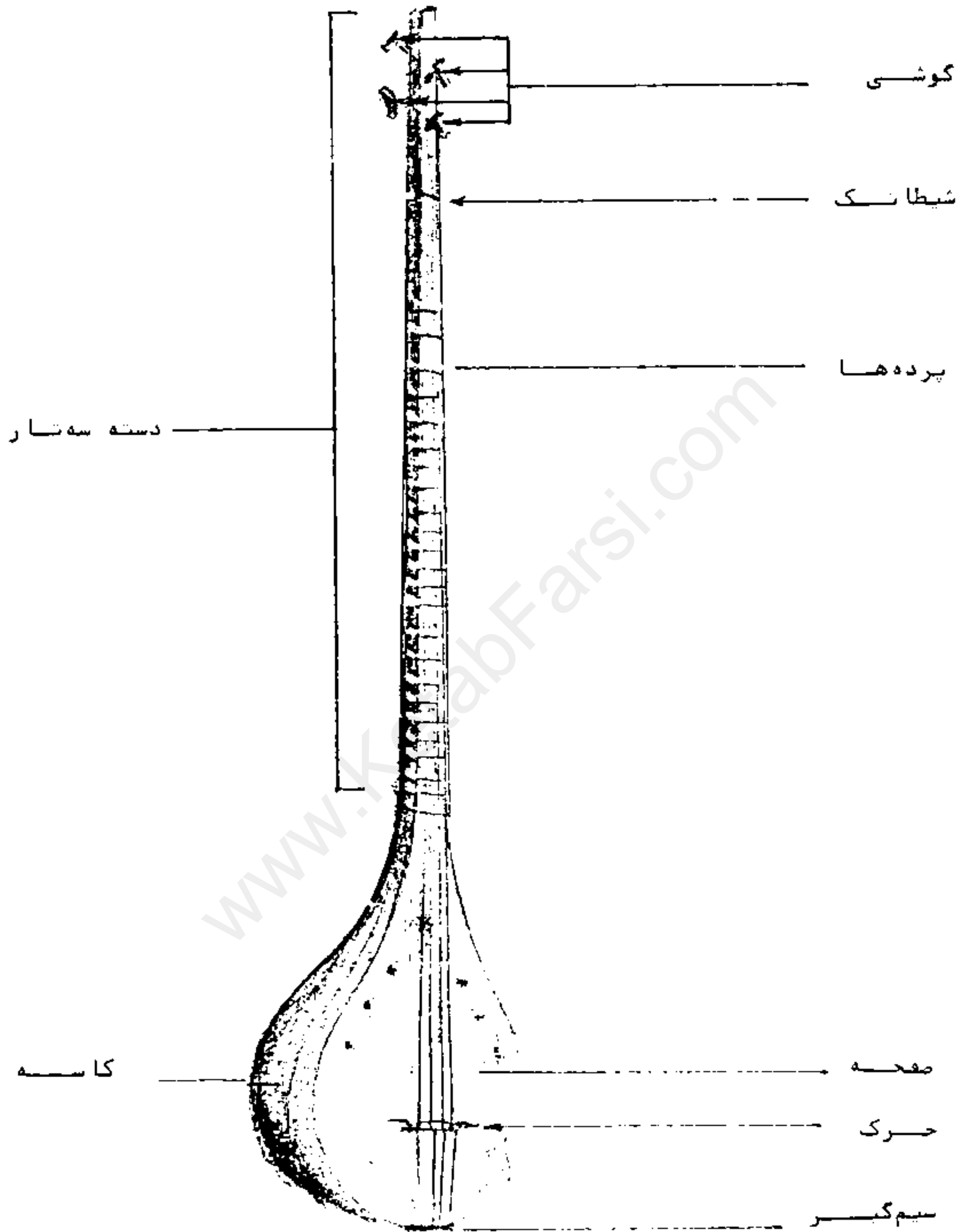
در مورد هنر ذوالفنون یک نکته شایان اهمیت فوق العاده است. او در واقع از زمانیکه در گهواره بوده بانوای دل انگیز و روح پرور این سازها آشناسوده، با این نواها بخواب میرفته و با این نواها بیدار میشده است. دل و جانش پرورده این نغمه ها و خود فرزند خانواده موسیقی است و بهمین مناسبت در اولین مقدمه کوتاه بخود اس اجازه را میدهیم که کمی هم از زندگی خانوادگی بگوئیم. او بی تردید در میان هنرمندان شناخته شده مایکی از گسترین و با صفا ترین کانون های خانوادگی را داراست. همسری سادگانه و صمیمی که حتی یک لحظه از زندگی او را خالی از صفا و وفا و مهر و محبت نگذاشته و همواره با تمام صمیمیت خود مشوق بی مانندی برای او بوده و این راهمدوستانی که با زندگی خانوادگی او از

نزدیک آشنا هستند تصدیق میکنند. و از این خانواده موسیقی پیری سهیل نام
می‌بینم که انصافاً " دارد یک شبه ره صد ساله میرود و اینک در هنرستان موسیقی
رشته پدر را دنبال می‌کند و مخصوصاً " در سه سال استعداد حیرت‌آوری از خود
بروز میدهد و فرزند دیگر هم با همه کم سن و سالی آینده‌ای درخشان در انتظار
است .

ناشر

www.KetabFarsi.com

اجزاء سه تار

The image displays a musical score for three strings of a stringed instrument, likely a Sitar or similar. The notation is organized into three systems, each corresponding to a string. The notes are represented by dots on a five-line staff, and their names are written in Persian letters. The sequence of notes for each string is as follows:

- String 1 (Top):** R (کر), R (کر), Mi (م), Mi (م), Fa (ف), Sol (س), Sol (س), Sol (س), La (لا), La (لا), La (لا), Si (سی), Si (سی), Si (سی), Do (د).
- String 2 (Middle):** R (کر), R (کر), Mi (م), Mi (م), Fa (ف), Sol (س), Sol (س), Sol (س), La (لا), La (لا), La (لا), Si (سی), Si (سی), Si (سی), Do (د).
- String 3 (Bottom):** R (کر), R (کر), Mi (م), Mi (م), Fa (ف), Sol (س), Sol (س), Sol (س), La (لا), La (لا), La (لا), Si (سی), Si (سی), Si (سی), Do (د).

The notes are arranged in a sequence that suggests a specific melodic or harmonic progression across the strings. The Persian letter names are: R (کر), Mi (م), Fa (ف), Sol (س), La (لا), Si (سی), and Do (د).

شکل ۱

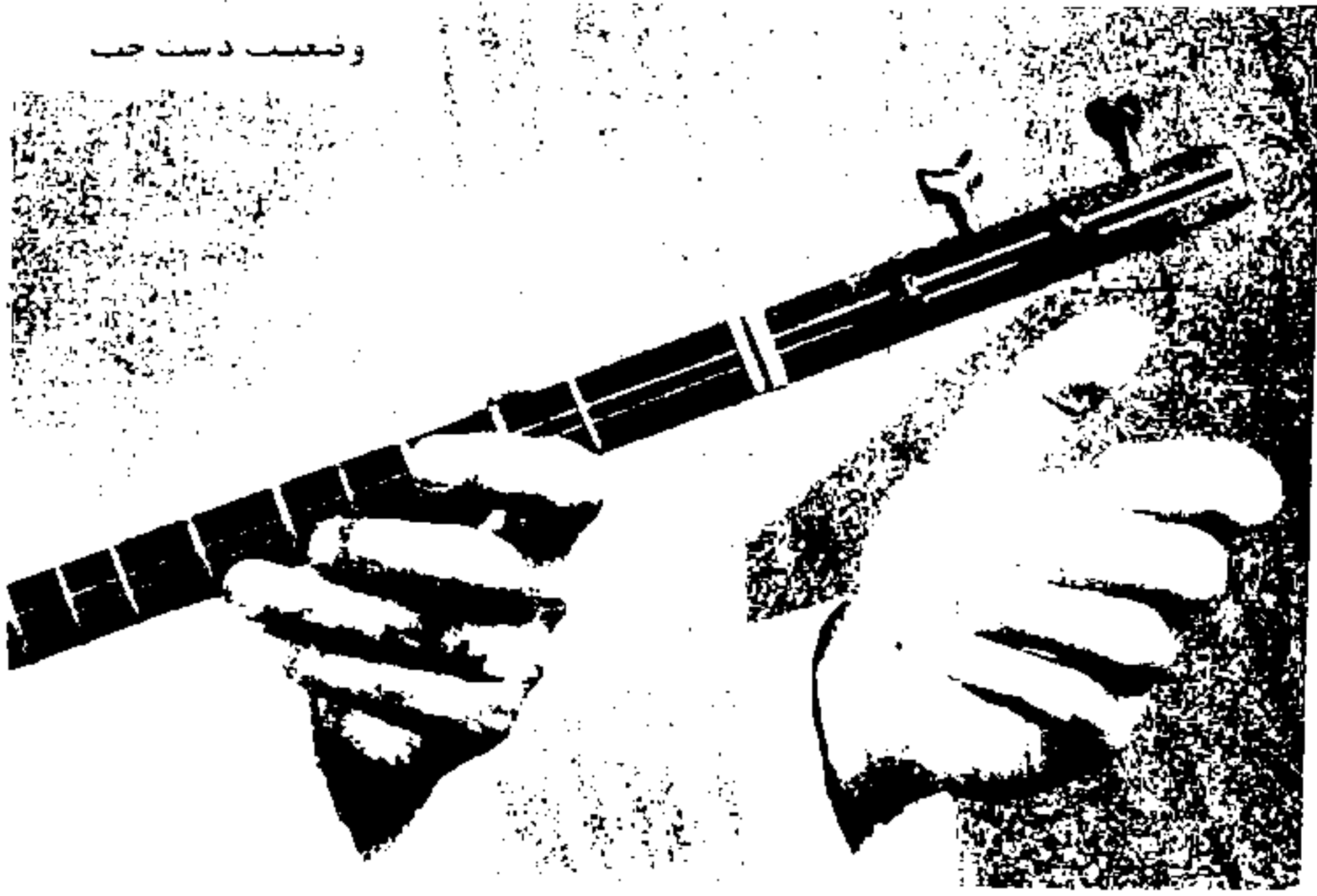
پرده های سه تار

برای روی مهر

برای برمن انگسار دست راست

وضعیت دست چپ

وضعیت دست راست

وضعیت کلن برای گرفتن سار

آشنایی با مبانی موسیقی

از آنجا که موسیقی هنری است که از ترکیب و ارتباط اصوات منشاء می‌گیرد برای آشنایی دقیقتر با موسیقی لازم است با برخی پدیده‌های صوتی بیشتر آشنا شویم .

هرگاه به جسم قابل ارتعاش نیروی کافی وارد کنیم جسم از حالت تعادل خود خارج شده و پس از مدت کوتاهی بازمی‌گردد و حرکت رفت و برگشت تا زمانی که انرژی در این جسم باقی است ادامه می‌یابد. این پدیده را اصطلاحاً "ارتعاش" می‌گویند و فرکانس، عبارت است از تعداد این رفت و برگشتها در یک ثانیه مثلاً اگر جسمی در هر ثانیه ۳۰ بار مرتعش شود فرکانس آن ۳۰ می‌باشد.

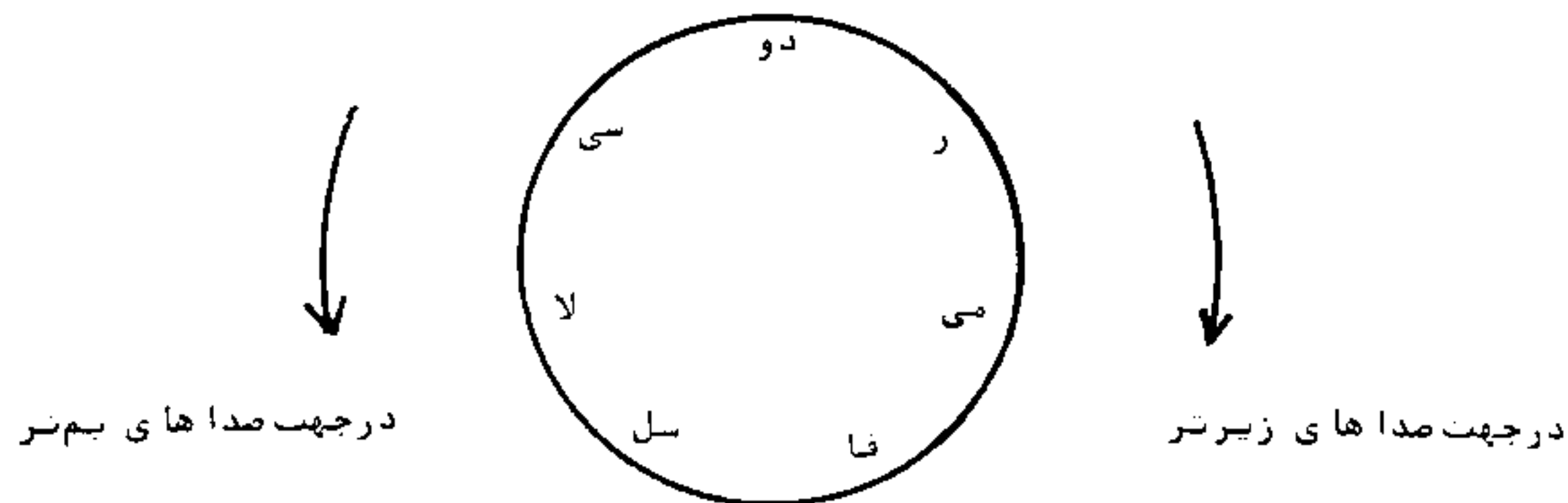
در صورتیکه فرکانس اجسام مرتعش ۲۰ تا ۲۰۰۰۰ باشد، ارتعاشات تولید شده بوسیله اندام حس شنوایی (یعنی گوش) دریافت می‌شود و تولید کیفیتی می‌نماید که آنرا صوت می‌نامیم . هرچه فرکانس صوتی بیشتر باشد صدای زیرتر و هرچه فرکانس کمتر باشد صدای بم تر است. تمام اصواتی که در محدوده حساسیت گوش انسان قرار دارند مطبوع و خوشایند نیستند.

صداهاى مورد استفاده در موسیقی دارای فرکانسی بین ۳۰ تا ۴۰۰۰ می‌باشند که آنها را اصوات مطبوع می‌گویند و فرکانس اصوات سازها معمولاً از این حد تجاوز نمی‌کند.

صداهاى موسیقی را با الفبای مخصوصی (نوت) بر روی خطوط حامل نمایش میدهند. این نوتها ۷ عدد هستند و اسامی آنها عبارتست از :

دو . ر . می . فا . سل . لا . سی

توجه کنید که تعداد صداها هر قدر هم زیاد باشد برای نامگذاری آنها از همان هفت اسم استفاده می‌شود. جهت روشن شدن این موضوع اسامی هفتگانه نوتها را روی دایره‌ای می‌نویسیم و ترتیب آنها را از نظر صداهاى زیر و بم مشخص می‌کنیم .

حامل عبارتست از پنج خط افقی و موازی که از پائین به بالا شماره می‌شود و هر نوت به نسبت موقعیتی که در روی خطوط حامل دارد اسمی خاص به خود می‌گیرد که نماینده یکی از صداهای موسیقی است.

نوتها را از نظر موقعیتی که نسبت به حامل دارند به سه گروه تقسیم می‌کنیم.

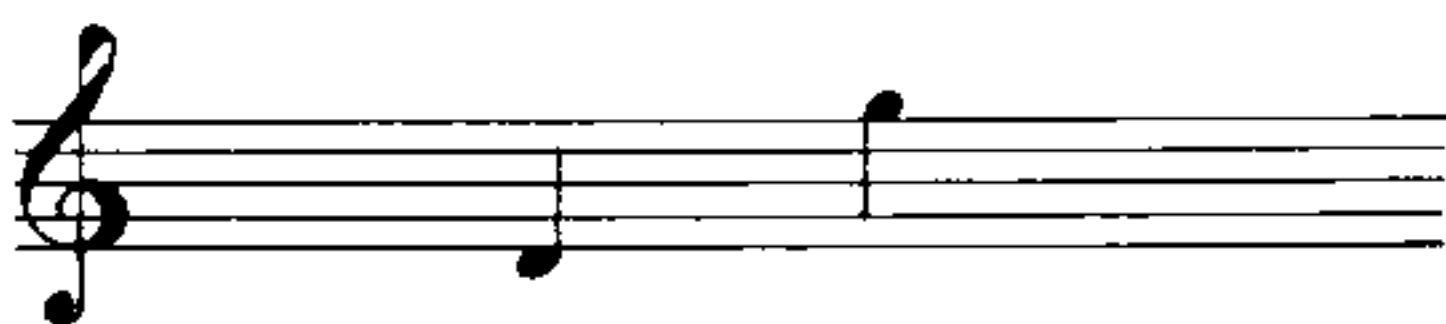
۱- نوت‌های روی خطوط

فا ر سی سل می

۲- نوت‌های بین خطوط

فا لا دو می

۳- نوت‌های پائین و بالای حامل

ر سل

توجه کنید که آنچه نوتها را روی حامل مشخص می کند سرنوشتهاست نه خط
 دنباله آن . دنباله نوت با شکلهای متفاوت ممکن است در بالای یا پائین
 نوت قرار گیرد و حتی گاهی ممکن است بلند تر یا کوتاهتر از حد معمول
 باشد ولی بطور کلی در اسم نوت تأثیری ندارد .
 بوسیله حامل می توانیم یازده نوت متمایز را مشخص نمائیم .

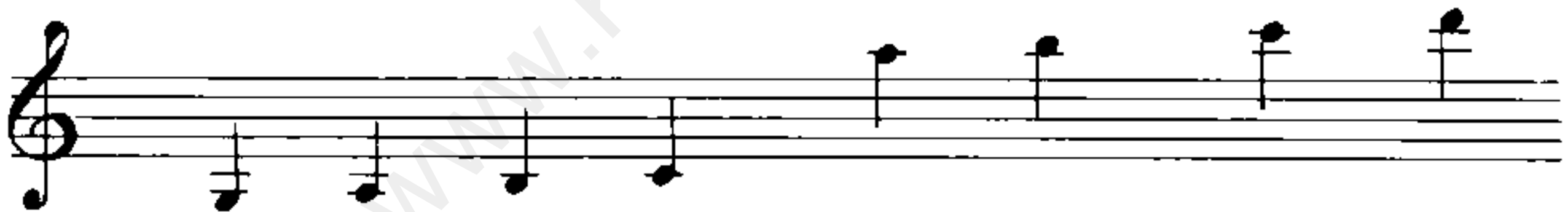

سل فا می ر دو سی لا سل فا می ر

هرچه از پائین حامل به سمت بالا برویم نوتها نماینده اصوات زیرتری خواهند
 بود . یعنی در بین یازده نوت بالا نوت ر (زیر خط اول) از همه بم تر و نوت
 سل (بالای خط پنجم) از همه زیرتر است .

نوتهای موسیقی باین یازده نوت ختم نمی شود و معمولاً در سازها از صداهای
 زیرتر و یا بم تری نیز استفاده می شود که برای نشان دادن آنها از خطوط
اضافی استفاده می کنیم .

بوسیله خطوط اضافه می توان در پائین و بالای حامل نوتهای تازه ای نوشت و
 این ترتیب را تا جائیکه ضرورت اجاب کند می توان ادامه داد .

ر دو سی لا دو سی لا سل

کلیه مطالب فوق مربوط به صداهای موسیقی و طریقه نوشتن آنها بود ولی در
 موسیقی غیر از صدا عامل اساسی دیگری هم مورد نظر است و آن عامل عبارتست
 از ریتم .

صداهای موسیقی می توانند از لحاظ زمان کشش های گوناگونی داشته باشند .
 تقسیم صداها در زمانهای گوناگون موجب نظم و ترتیبی می شود که آنرا ریتم
 می گویند .

گرچه ریتم در حقیقت بکنوع اندازه‌گیری زمان است ولی برای اندازه‌گیری آن از معیارهای متداول سنجش زمان همچون دقیقه و ثانیه استفاده نمی‌شود. مقیاس سنجش ریتم حرکت منظم و مداوم همچون حرکت پاندول ساعت و یا حرکات شبیه به آن است که هرپریود (رفت و برگشت) آن را به عنوان یک واحد ریتم اختیار می‌کنند و کشش صداها را براساس آن تنظیم می‌کنند. پس نوسهای موسیقی در عین حال که صدای مشخصی را نشان می‌دهند کشش آنرا هم مشخص می‌نمایند.

برای نشان دادن کشش نوت‌ها از تغییر شکل نوتها استفاده می‌کنیم. در موسیقی واحد کشش، نوب‌کرد است و کشش‌های دیگر را براساس آن می‌سنجیم.

کارد (واحد)

نفسد ($\frac{1}{2}$ کرد)

سیاه ($\frac{1}{4}$ نفسد، $\frac{1}{4}$ کرد)

چنک ($\frac{1}{8}$ سیاه، $\frac{1}{8}$ کرد)

دولاچنک ($\frac{1}{16}$ چنک، $\frac{1}{16}$ کرد)

سه‌لاچنک ($\frac{1}{32}$ دولاچنک، $\frac{1}{32}$ کرد)

واضح است که در یک قطعه موسیقی تمام نوتها دارای کش مساوی و مشابهند
نیستند بلکه غالبا " دارای کش های متنوعی می باشند که ترکیب آنها
سازنده ریتم قطعه می باشد .

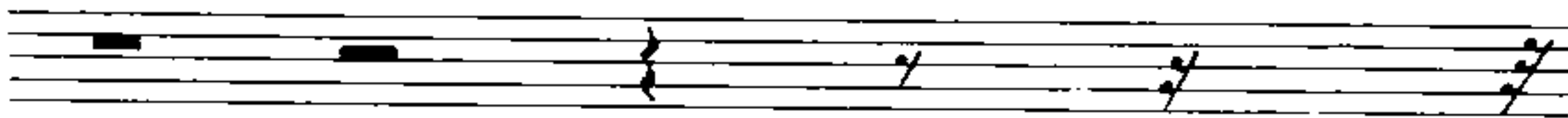
بر اساس کش های فوق کش های دیگری نیز می توان ایجاد کرد .
بعنوان مثال هرگاه یک نقطه در سمت راست نوتی قرار گیرد به اندازه نصف
کش اصلی به آن اضافه می شود .
یعنی کش یک نوت سیاه نقطه دار برابر است با یک نوت سیاه باخافه یک
نوت چنگ .

$$\text{د.} = \text{د.} + \text{د.} \quad \text{یا} \quad \text{د.} = \text{د.} + \text{د.} + \text{د.}$$

به همین ترتیب کش یک نوت سفید نقطه دار برابر است با یک نوت سفید
باخافه یک نوت سیاه .

$$\text{د.} = \text{د.} + \text{د.} \quad \text{یا} \quad \text{د.} = \text{د.} + \text{د.} + \text{د.}$$

برای ایجاد زیبایی و تنوع در یک قطعه موسیقی در خلال صدا های گوناگون
از سکوت های کوتاه و بلند نیز استفاده می گردد . به ازاء کش های مختلفی
که در مورد نوتها ذکر شد سکوت های مختلفی هم وجود دارد .

سکوت سه لاجنگ سکوت دو لاجنگ سکوت چنگ سکوت سیاه سکوت سفید سکوت کرد

بخش اول

دستگاه ماهور

کوک ماهور

تمرین نُوت حوا

دو

ر

می

فا

www.ketabfarsi.com

تمرین انگشت گذاری روی پسم اول

- ۱- خطوط عمودی ما بین نوتها "خط میزان" و محدوده بین این خطوط، "میزان" نام دارد. میزان ها از لحاظ کشش با هم مساویند.
- ۲- عددی که در بالای هر نوت نوشته می شود، نمایانگر انگشتی است که پرده مربوطه را میگیرد: عدد ۱ نمایانگر انگشت سیاه و اعداد ۲ و ۳ و ۴ بترتیب نمایانگر انگشتهای بعدی هستند.

تمرین نُوت حوا

The image displays four staves of musical notation, each containing a sequence of five notes. The notes are positioned on the following lines of the staves: the first staff has notes on the 1st, 2nd, 3rd, 4th, and 5th lines; the second staff has notes on the 2nd, 3rd, 4th, and 5th lines; the third staff has notes on the 3rd, 4th, and 5th lines; and the fourth staff has notes on the 4th and 5th lines. To the right of each staff is a small Persian character: 'س' (S) for the first staff, 'لا' (La) for the second, 'سی' (Si) for the third, and 'دو' (Do) for the fourth. A large, light-colored watermark 'www.KetabFarsi.com' is visible diagonally across the page.

تمرین انگشت گذاری روی سیم دوم

www.KetabFarsi.com

۱- خط منحنی در زیر علامت انگشت نشان می دهد که نوت مربوطه روی سیم دوم اجراء می شود.

تمرین نوت حوا

دو

سه

چهار

پنج

نوت‌های مرسوط به سیم بم معمولاً در زیر حامل و با استفاده از خطوط اضافه نوشته می‌شوند. در اینجا برای سهولت تشخیص، همان نوت‌های سیم اول را کار می‌بریم. با این تفاوت که در زیر آنها عدد 8 را اضافه می‌کنیم. بدیهی است که چون سیم‌های چهارم و سوم و اول هم اسم می‌باشند، انگشت‌گذاری روی آنها یکسان است.

تمرین انگشت گذاری روی سیم های سوم و چهارم

خط منحنی در بالای علامت انگشت ناسه دیگری است که نوب مربوطه روی سیم سوم و چهارم
اجراء می شود. در اجراء تمرینهای این صفحه دقت بمانند که مصراع با قدرت مساوی
دو سیم سوم و چهارم نواخته شود.

روی سیم اول تمرین نوت‌های سفید و سیاه

روی سیم دوم

علامت V در بالای هر نوت نمایانگر آنست که آن نوت با مصراع جدا می شود.
در مصراع جدا حرکت مصراع را بالا به پایین می باشد.

روی سیم های شوم و چه

The image displays a musical score for the piece 'روی سیم های شوم و چه'. It consists of four staves of music, each containing six measures. The notes are primarily quarter notes, with some half notes and rests. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings like 'v' (forte). A watermark 'www.KetabFarsi.com' is visible across the lower portion of the page.

تمرین نوت‌های سیاه و چنگ

کسر $\frac{4}{4}$ در ابتدای قطعه به " کسر میزان " معروف است و نمایانگر آنست که محتوای هر میزان معادل ۴ نوت سیاه است و ریتم آهنگ ۴ ضربی است .

بطور کلی مخرج کسر میزان معرف تقسیمات نوت گرد است (هر سیاه $\frac{1}{4}$ نوت گرد) و صورت کسر معرف تعداد این تقسیمات در هر میزان است .

پوزیسیون می

پوزیسیون یا پوزیشن (position) در اصطلاح موسیقی یعنی موقعیت دست چپ نسبت به دهنه ساز. در سازهای آرشه‌ای مثل ویلن پوزیسیون‌های مختلف را با عدد نشان می‌دهند (پوزیسیون اول ، پوزیسیون دوم و غیره)
در سه بار، مینای پوزیسیون را انگشت اول روی سیم اول قرار داده‌ایم . پس تمرین‌هایی که تا اینجا داشته‌ایم در پوزیسیون " ر " بوده است . در تمرینات زیر پوزیسیون " ر " و پوزیسیون " می " را با هم ترکیب کرده‌ایم .

تمرین اول

تمرین دوم

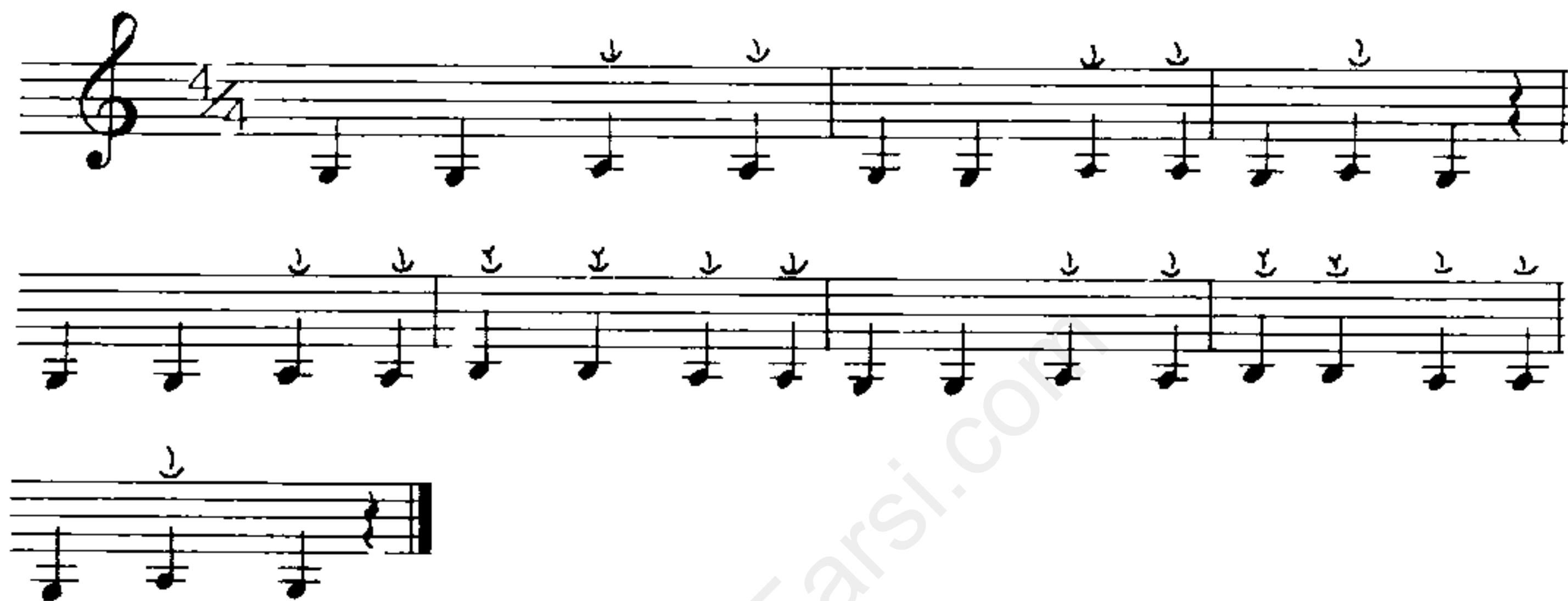
تمرین سوم

دقت کنید که علامات انگشت‌گذاری برای نکات نوتها ضروری نیست بلکه وجود علامت انگشت در حدی که پوزیسیون کلی دست را مشخص نماید کافیست .

تمرین روی سیستم اول

تمرین روی سیستم دوم

تمرینهای بالا را اول نوت خوانی کنید. وفتیکه نوب خوانی روان شد آنها را روی ساز اجرا کنید.

تمرین دومی سمبک ای سوم و چهارم

تمرین برای تقویت انگشت سوم

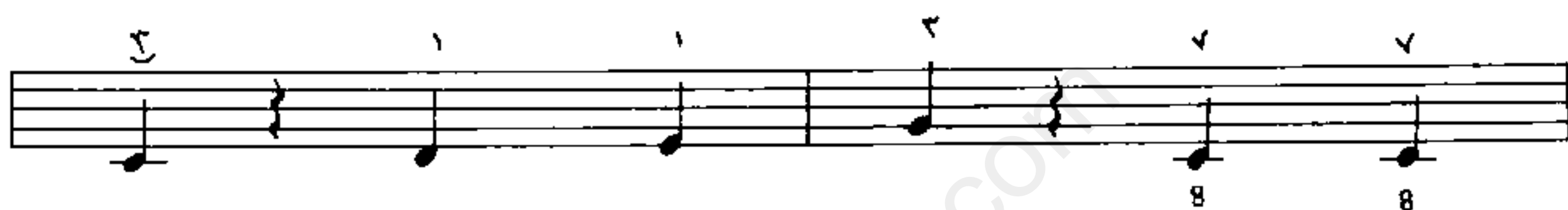
از مرتضیٰ بی‌داوود

پیش درآمد ماهی قسمت اول

♩ = 60

مرتضیٰ بی‌داوود (متولد ۱۲۸۰ شمسی) از نوازندگان برجسته تار بوده است که در مکتب آقا حسینقلی و دروسی‌خان سرورس بافند و آثاری از نوازندگی وی به‌مراهی آواز فخرالملوک و زبیری باقی مانده است .

علامت ||: بد معنی برگشت است . با ملاحظه آن به علامت ||: فعلی و در صورت نبودن آن به ابتدای قاعده با رگردد و آن قسمت را مجدداً اجرا کنید .

علامت $\text{♩} = 60$ در ابتدای یک قطعه ضربی مشخص می سازد که زمان اجراء یک نوت سیاه معادل $\frac{1}{60}$ دقیقه است و عبارت دیگر در یک دقیقه ۶۰ نوت سیاه اجراء می شود و بدین ترتیب سرعت اجراء قطعات مشخص می شود. برای کنترل این سرعت از آزاری به نام منروتم وجود دارد.

بدیهی است که ابتدا باید قطعات را با ریتم خیلی سنگین و آهسته اجراء کنید و پس از تمرین و ممارست خود را به سرعت مشخص شده سرسانید.

از آنجا که صداهاى مورد استفاده در موسيقى از هفت نوت موجودبیشتر است برای نشان دادن صداهاى بین نوتها از علامات تغییر دهنده استفاده مى شود. این علامات که قبل از نوتها (یعنى در سمت چپ) قرار مى گیرند و صدای نوتها را تغییرمی دهند عبارتند از :

- ۱- دی یز \sharp صدای نوت را نیم پرده بالا می برد. (زیرترمی کند)
- ۲- بمل \flat صدای نوت را نیم پرده پایین می آورد. (بم ترمی کند)
- ۳- سُری \natural صدای نوت را ربع پرده بالا می برد.
- ۴- کُرُون \flat صدای نوت را ربع پرده پایین می آورد.
- ۵- بِکار \natural صدای تغییر یافته را بحالت اصلی بازمی گرداند.

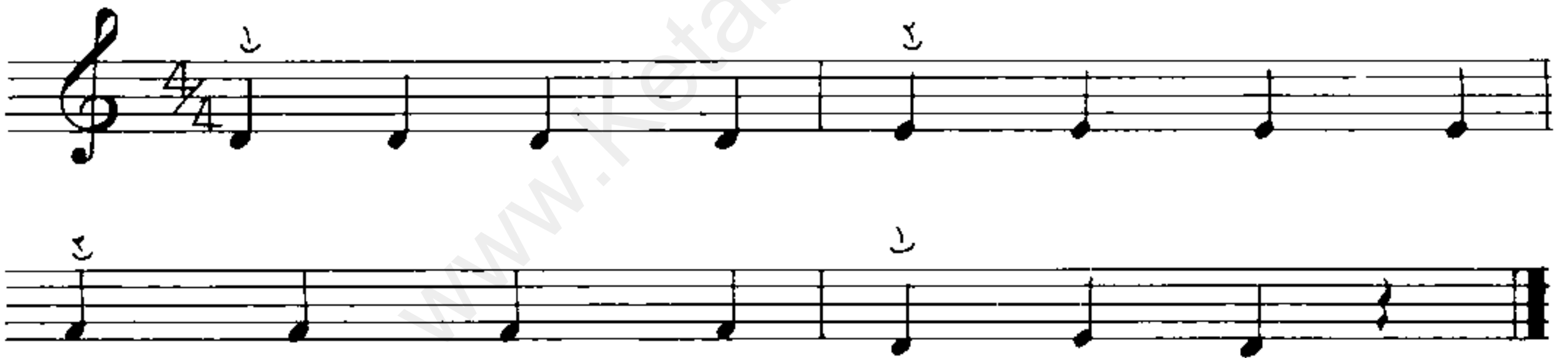
علامتهاى \sharp (دی یز) ، \flat (بمل) و \natural (بِکار) بین موسيقى ایرانی و غربی مشترک هستند و دو علامت دیگر (کُرُون \flat و سُری \natural) مختص موسيقى ایرانی می باشند.

پوزیون سُل

تمرین اول

تمرین دوم

تمرین سوم

Musical score for 'تمرین سوم' (Exercise 3) in 4/4 time. The score consists of four staves of music. The first staff is in treble clef, and the second, third, and fourth staves are in bass clef. The melody is written in quarter notes with fingerings indicated by numbers 1, 2, and 3 above the notes. The piece concludes with a double bar line.

تمرین چهارم

Musical score for 'تمرین چهارم' (Exercise 4) in 4/4 time. The score consists of one staff of music in treble clef. The melody is written in quarter notes with fingerings indicated by numbers 1, 2, and 3 above the notes. The piece concludes with a double bar line.

تمرین پنجم

Musical score for 'تمرین پنجم' (Exercise 5) in 4/4 time. The score consists of one staff of music in treble clef. The melody is written in quarter notes with fingerings indicated by numbers 1, 2, and 3 above the notes. The piece concludes with a double bar line.

پیش درآمد ماهور قسمت دوم

♩ = 60

8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8